

5. Zarzut piąty dotyczący tego, że Rada nie dysponowała odpowiednią podstawą prawną w celu przyjęcia ósmych aktów zmieniających.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że Rada dopuściła się nadużycia władzy.
7. Zarzut siódmy dotyczący tego, że przysługujące skarżącemu na podstawie art. 17 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej prawo własności zostało naruszone ze względu na to, że środki ograniczające stanowią bezzasadne i nieproporcjonalne ograniczenie tego prawa własności, między innymi ponieważ: (i) nic nie wskazuje na to, że uznaje się, iż środki finansowe, jakie miały zostać sprzeniewierzone przez skarżącego, zostały transferowane poza Ukrainę; (ii) zamrożenie wszystkich aktywów skarżącego nie jest ani niezbędne, ani odpowiednie, ponieważ obecnie organy ukraińskie wyliczyły kwotę strat podnoszonych przez nie w ramach toczących się aktualnie przeciwko skarżącemu postępowań karnych.

-
- (¹) Decyzja Rady (WPZiB) 2020/373 z dnia 5 marca 2020 r. zmieniająca decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2020, L 71, s. 10).
- (²) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2020/370 z dnia 5 marca 2020 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2020, L 71, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 18 maja 2020 r. – Ruiz-Ruiz / Komisja

(Sprawa T-293/20)

(2020/C 222/47)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Vanesa Ruiz-Ruiz (Alkmaar, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat M. Velardo)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności decyzji stwierdzenia nieważności:

- decyzji z dnia 23 maja 2019 r. o wykluczeniu jej z konkursu EPSO/AD/371/19 z powodu braku niewystarczającego doświadczenia zawodowego;
- decyzji z dnia 20 września 2019 r. o oddaleniu wniosku o ponowne rozpatrzenie decyzji o wykluczeniu z konkursu EPSO/A/371/19;
- decyzji z dnia 7 lutego 2020 r. o oddaleniu odwołania złożonego na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego.

Strona skarżąca wnosi o obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący oczywistego błędu w ocenie i naruszenia ogłoszenia o konkursie.

- Skarżąca podnosi w tym względzie, że mimo skorzystania z dwóch wewnętrznych środków odwoławczych (wniosku o ponowne rozpatrzenie do komisji konkursowej i odwołania administracyjnego w trybie art. 90 ust. 2), dotychczas nie wyjaśniono, jakiego dokładnie wymogu nie spełnia doświadczenie zawodowe skarżącej.

2. Zarzut drugie, dotyczący naruszenia zasady równego traktowania.
 - Skarżąca podnosi w tym względzie, że komisja konkursowa ma obowiązek zagwarantowania, że jej ocena wszystkich rozpatrywanych kandydatów będzie dokonywana w warunkach równości i obiektywizmu, i że kryteria oceny będą jednolite i stosowane spójnie do wszystkich kandydatów. Tymczasem z naruszeniem ogłoszenia o konkursie komisja konkursowa nie zapewniła obiektywnej i bezstronnej oceny wymogów szczególnych, która została dokonana poza *lex specialis* konkursu.
 3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia i związanej z nim zasady równości stron postępowania (art. 47 karty praw podstawowych).
 - Skarżąca podnosi w tym względzie, że komisja konkursowa uzasadniła w sposób nadzwyczaj skrótowy zaskarżoną decyzję o oddaleniu wniosku skarżącej o ponowne rozpatrzenie. Poza ogólnymi stwierdzeniami i wskazaniu, że ustalono kryteria wyboru bez wyszczególnienia ich treści, nie podano bowiem żadnych dokładnych wyjaśnień pozwalających skarżącej na zrozumienie powodów podjęcia takich decyzji w stosunku do niej. Można z tego wnioskować zdaniem skarżącej, że nie rozpatrzono ponownie jej kandydatury, z naruszeniem prawa do obrony skarżącej i samego ogłoszenia o konkursie, które przewidywało ponowne rozpatrzenie jako środek chroniący kandydata.
 - Pozbawiona jakiegokolwiek uzasadnienia była również decyzja organu powołującego z dnia 20 września 2019 r., w której nadal nie wyjaśniono dalszych kryteriów ustalonych przez komisję konkursową ponad te określone w ogłoszeniu, ani nie ma żadnego odniesienia do konkretnego doświadczenia zawodowego skarżącej, mimo jego dokładnego opisu w zgłoszeniu. Ponadto organ powołujący nie oparł się na pełnych ramach faktycznych i prawnych, ponieważ wziął pod uwagę jedynie początkową decyzję z dnia 23 maja 2019 r., a zaniechał analizy i oceny dotyczącej ponownego rozpatrzenia.
-